

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTE-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 peseta trimestre
Fora..	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

Any VI.

ADMINISTRACIÓ / REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Prens convencionals

De tots los llibres, follets, etc., que s'emeten a la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari,

SIGUÉM PREVISORS

Pocas vegades lo catalanisme ha passat una crisi tan fonda y de tanta trascendencia per la nacionalitat catalana, com la que està passant avui. Las persecucions que han sofert en el camp de l' idea las manifestacions del nostre poble; las corruptelas introduïdes de una manera quasi inconscient en nostres costums; l' intervenció directa en nostre regiment, per part del poder central; res ha pogut matar ni menos enmalaltir lo sentiment y l' idea que, sana y vigorosa, fermenta en lo cor y en lo cervell de nostre poble: res, enterament, ha pogut amigar y defallir los principis regionalistes qu' en la nació catalana inculquen los poetas ab sos himnes, los historiadors ab sus memorias, los excursionistas ab sus investigacions; y com à conseqüència de tot aquest aplech de iniciativas, los restauradors de la fórmula política, ab sa enèrgica propaganda.

Mes, aquella sava vigorosa, que poch temps arrera se va inocular en nostre juventut, feu que, potenta y enèrgica fermentés en lo cor de la gent d' avuy dia, y que la doctrina catalanista arribás, com ha arribat, à ser y formar un cos de doctrina y de principis admesos y reconeguts per totas las personas d' elevat criteri, y per totas las nacions que mogudes per l' ilustració forman part de la civilisació moderna: avuy, i sembla mentida! avuy se trova en perill de ser adulterada, y si per desgracia, la sanch s' arriba à envenenar, lo cos acabará per corròmpres, y necessariament se trobarà à sobre l' hora de la mort.

No dich que morirà, porque l' idea no pot morir en una societat que té conciencia de lo que es; pero, pera nosaltres, pera la nostra generació, equival à la mort lo destruir en un sol moment totas las forses acoblades en tants anys de lluitas y sacrificis.

La idea de la nacionalitat catalana està encarnada en nostre poble de tal manera, que no hi ha dupte de que aquest ja té exacta conciencia de sa personalitat; y això basa y sobra pera veure realisada dintre poch, d' una manera d' altre, la esperança concebuda per nostres pares al practicar los primers travalls de la propaganda catalanista.

Aquest ràpid y enèrgich moviment del nostre credo, no ha passat inadvertit per las personas que tenen à son càrrec la direcció del poder central, y aquéstas, en lloc de donar vida y expansió à la nació catalana pera fer que ab verdader amor continuessen los llossos de germanor que uneixen als pobles y per lo tant més pròspera la vida de unió entre ls mateixos, han procurat per tots los medis possibles que perdés son verdader caracter peculiar qualsevol acte que s' pogués realisar de manifestació verdaderament catalana; y, naturalment, qualsevol ordre del poder central que fos encaminada à aquest objecte, era causa suficient per evidenciar la mala conducta del centre, y com à conseqüència d' això, més se movia l' entusiasme del poble, més creixia l' amor à la terra, y més sacrificis se feyan pera no permetre l' adulteració de la manera de ser de Catalunya. No cal dir, donchs, que las conseqüències eran contraproducents à la tendència unificadora, y per lo tant, favorian à la causa catalana, perquè l' hi excitavan més l' entusiasme, l' hi afirmavan més l' amor à la terra, y l' hi donavan occasió pera justificar més y més las queixas que tenia, y poguer cridar ab més rahó l' ajuda dels que podían semblar indiferents al moviment regional.

Mes, l' última tentativa portada à cap per lo poder central pera aniquilar ó reduir las forses del catalanisme, pot ser de funestas conseqüències, si ls catalanistas no obran ab la previsió y bona fé que han acreditat tenir en los actes portats à terme fins fa poch.

A ningú s' amaga, y està en la conciencia de tothom, que las tendències del poder central van dirigidas exclusivament à matar la vida nacional de Catalunya, y à fer d' aquesta una província castellana; y per això, agolats tots los medis de destrucció que tenian, ara sembla que han afusat lo sistema d' altraçió, hipòcritament combinat, pera que, deixantnos caure en sos brassos, poguemos extremer més comoditat, y afogarnos ab tota la facilitat possible.

Y, pena fa l' dirlo! degut à la debilitat de caràcter, ó à la falta de previsió, no volém suposarhi miras egoïstas, hi

Divendres 5 de Maig de 1899

Núm. 254.

ha qui creu que 'ls projectes del govern han de tornar-nos part de nostra personalitat, restituïnt-nos una altre part de las llibertats perdudes; y confiats en que bastarà això pera fer avensos dintre del nostre sistema polítich, contribueixen directament à sostener un sistema centralizador, que, de arrelarse en lo govern d' Espanya, nos faria abdicar inconscientment de tota altra iniciativa, sens perjudici de que un cop dividides las forses catalanistas entresem poch à poch ó de sopte à un altre estat més centralizador y més absorvent.

Tots los projectes que 'l govern de Madrid vol plantejar à Catalunya, suposant que ho fassi, no son ni poden esser may conseqüències de una vida nacional purament catalana; la diputació única catalana podrá asafagar à alguns interessats en la cosa; pero, basada en lo sistema actual de constituirse, no serà més que fer una sola província de las quatre en qu' està dividida, y criar una especie de antagonisme entre nostre gent, desagermantla, y fermentant entre ella odis à causa de l' absorció que necessariament vindrà, y fer de tal manera que 'l poble n' tragüés la falsa conseqüència d' esperar un nou centralisme barceloní dintre del sistema catalanista. Lo progeete de recaudació de contribucions; lo sistema pera 'l servey de las armas; l' appendix al Còdich Civil; tot, enterament tot, son cosas que vindrán molt bé pera satisfacer petites aspiracions dels que no comprenen lo sentiment de pàtria, cosas que no tenen en sí res de nostres principis; ans al contrari, que servirán solzament pera desvirtuarlos y desacreditarlos.

Lo catalanisme no ha consistit mai en atràures las simpatías del poder central pera que 'ns donga una ó otra pessa de la màquina; may ha treballat pera que lo govern des de Madrid, lo dirigís en la marxa de la família, ni l' hi sonyalés per hont devia passar pera conseguir l' aspiració d' un poble completament lliure dintre de sa nacionalitat.

Lo catalanisme no ha aspirat mai à conseguir certas y determinadas llibertats autònomas, donadas en forma de regalo per una forsa centralizadora, que àrbitre de las disposicions guvernatives, pot restringirlas més ó menos, desvirtuarlas ó anularlas, segons sia la tendència més ó menos interessada en unificar l' esperit nacional espanyol.

Diferent de tot això: la doctrina catalanista, té com à fonament principal la completa restauració de la patria catalana, que, encara que unida ab llossos més ó menos germanívols ab las demés regions d' Espanya, no per això té d' abdicar de las facultats inherents que posseix com un poble nacional completament lliure en la seva manera de ser, en totas las manifestacions de la vida social.

L' independència que havém de conseguir dintre de l' unitat espanyola, no l' havém d' esperar ab concessions ni ab Reals Decrets, que com à sortits del centre poden ser mistificats, ó en altre cas, anulats per altres Reals Decrets, dictats à pler y gust de l' esperit centralizator; sino que ha de ser nascuda de nostre propia naturalesa y per lo tant regoneguda, per la senzillíssima rahó de qu' és, per lley llògica y natural: y dintre d' aquesta abdicació que 'l poder central té de fer respecte de nosaltres; allavors la conseqüència sera infalible, perque nosaltres, y solzament nosaltres, serém qui dictarà ó derogarà las disposicions que siguen necessàries per la conservació del nostre poble, tant en la part moral, com en la vida material.

Fora d' això, tots los catalanistas que creuen satisfyer las aspiracions de l' idea, conseguint lo plantejament de determinadas manifestacions de la vida catalana, fan un gran mal à la causa, sobre tot donant forses al govern que las planteji, y desmembrant las que forman lo núcleu del catalanisme; puig, aquestas, que per si solas poden arribar à conseguir l' implantació de la vida catalana, quedaran redubidas, y lindran de confiar ab una altre generació més ferma y decidida que pugue continuar l' obra tant ben comensada. D' altra manera, si s' està content y satisfet d' obtenir lo poch que s' preté donar, que neguém sigue del credo catalanista, viurém dividits y posser enemistats, y després, quan cansat lo poder central desfassí ab un cop de ploma lo que en tal sentit pugue haver fet, costarà molt unirnos altre vegada, y faltats de forses, ja no tindrém més remey que confiar a nostres fills lo que podríam, sense gaires treballs, llegirloshi nosaltres.

P. DE P.

LOS SENADORES PER CATALUNYA

Han resultat nombrats senadors per Catalunya los señors següents:

PROVINCIA DE BARCELONA

- D. Joan Comas y Masferrer, català, sagasti.
- » Joseph Ferrer y Vidal, català, silvelí.
- » Joseph Vilaseca y Mogàs, català, conservador.
- » Joan Coll y Pujol, català, planista.

PROVINCIA DE GERONA

- D. Lluys Canalejas Mendez, castellà, canalejí.
- » Albert Camps y Armet, català, silvelí.
- » Tomás Roger y La Rosa, català, conservador.

PROVINCIA DE LLEIDA

- D. Manel Allende Salazar, castellà, silvelí.
- » Antoni Berrol y Folch, castellà, silvelí.
- » Manel Agelet, català, sagasti.

PROVINCIA DE TARRAGONA

- Sr. Marqués de Vista Bella, castellà, silvelí.
- » Marqués de Tamarit, català, carli.
- D. Ernest Castellar, català, polavieji.

UNIVERSITAT DE BARCELONA

- Sr. Marqués de Magaz, castellà, silvelí.

SOCIETATS ECONÒMQUES DE CATALUNYA

- Illm. Sr. Bisbe de Vich, català.

Total quinze; dels quins deu catalans y cinch castellans, y per la seva filiació política, deu conservadors y tres liberals dels diferents bandos en que s' divideixen aquests partits; un carlí y un independent.

La Universitat de Barcelona, lo primer centre docent de Catalunya, ha continuat donant lo trist exemple de nombrar pera representarla à un foraster: en cambi les societats econòmiques, fugint de comparses polítichs, han nombrat son representant al Bisbe de Vich, electe de Barcelona, que ha demostrat ab fets son amor al país y à Catalunya, per quin motiu les hi endressém lo nostre humil pero calorós aplauso.

Los encasillats se'n han emportat, com de costüm, la major part dels puestos.

Los diputats junt ab los senadors, forman un total de cinquanta nou representants en Corts de Catalunya dels quins quaranta quatre son catalans. Si entre ells hi hagués unió y antepossessin los interessos de Catalunya à les seves preferencies polítiques, molt podríen fer y molt se'n podríen esperar, sobre tot avuy en que es molt fácil hagin de lluytar contra l' uniformisme que constitueix lo llas d' unió dels polítichs centralistes de tots colors y de totes tendències. Ho ferán? No ns atrevim à esperarho.

B.

Notes electorals

En les eleccions de senadors celebrades à Gerona diumenge passat, van guanyar los señors don Lluys Canalejas, don Albert Camps y don Tomás Roger, es dir, dos encasillats y un no encasillat; essent derrotat l' encasillat senyor Marqués de Velada.

Se pot dir que no hi hagué lluya, perque encara que 'l governador recomanava la candidatura oficial integra, no l' ajudaren cap dels diputats à Corts elegits, que al revés de lo que s' acostuma en aquests casos brillaren per la seva ausència y fins de sota ma apoyaven al senyor Roger. Perxò 'l Marqués de Velada se quedá tant endarrera y 'l senyor Roger puja quasi bé tant amunt com los dos encasillats triomfadors.

Per la seva filiació política, los nombrats resultan ser un canalejista, un silvelí y un conservador; acabant de quedar clavatejada en la elecció de senadors la derrota soferta pels púigcerveristes de la província en la elecció de diputats.

Lo succedit dona lloc à treuren una pila de conseqüències pera la marxa política de la província. En primer terme se'n deduïx que entre 'l senyor Ro-

ger y 'ls capitossos del silvelisme aquí s' ha restablert la armonia que fà temps havia deixat d' haverhi. En segon terme resulta que la intel·ligència entre 'ls silvelins y 'ls liberals qu' avans s' apoyava en l' element puigcerverí y radicava en lo districte de La Bisbal, avuy s' apoya en l' element canalejista y radica en lo districte de Gerona. Ara potser s' explicaran los polaviejs, que no ho sabian entendre, perque'l Marqués de Camps va anar encasillat per Olot y no per Gerona; com es fàcil que s' espliqui tothom moltes altres coses que s' veuen venir ab motiu de les pròximes eleccions municipals.

De tots mòdos y sien les que vulgan les cábales que 'ls polítics que mangonejan portan entre mans, la província hi ha guanyat en lo sentit de que en lloch de dos senadors castellans y cuneros que 'l pederal govern de Madrid li havia assignat, no n' tindrà més que un, lo senyor Canalejas; y en lloch d' un sol català y coneget de la gent, ne tindrà dos, los senyors Roger y Albert Camps. ¿Cóm s' ha fet perque 'l candidat castellà y cunero tingüés més vots que cap dels dos catalans elegits enclòs d' ells l' encasillat? Misericòrdia de la política.

Se comensa ja á parlar de les pròximes eleccions municipals. A Gerona s' han de nombrar deu regidors: tres pel districte ó barri primer, dos pel segon, tres pel tercer y dos pel quart.

De candidatura oficial, que sapiguém, encara no hi ha res fet. Lo probable es que la confeccionaran los herrestes, ó sia la coalició de liberals, carlins, republicans y fins alguns integristes devots tots del senyor Canalejas, que avuy manan en la ciutat y comptan ab la protecció dels capitossos silvelins, que no poden formar candidatura propria perque á Gerona ab prou feyns son mitja dotzena 'ls afiliats al silvelisme. En tant poden comptar ab dita protecció, que s' assegura qu' un diputat silvelí ha ofert ja al senyor Boixa lo nombrament d' arcàlde de R. O. pel cas de sortir elegit. Opiném que la candidatura à que 'ns referim, per lo dit y per altres rahons que tothom sab, s' emportarà la majoria y ferà per manera que resultin predominant en l' Ajuntament, com vé succehint fa temps, los interessos dels de fora portal.

Los únichs que per ara han format candidatura d' oposició son los de la fusió republicana. En la reunió que al objecte celebraren, foren rebutjades les candidatures d' alguns senyors que, encara que s' diuen republicans, no han tingut reparo en votar y travallar contra candidats republicans en les eleccions passades y en altres, per les seves particulars conveniences. Los candidats proposats per la Fusió republicana creyém que son cinch.

També corre la veu de que sortirà una candidatura neutre, que s' diu travallan de comú acord los polaviejs ab alguns carlins e integristes, candidatura que no volen que tingui color polítich.

Per últim sonan los noms d' alguns particulars que tenen moltes ganes de ser de l' Ajuntament y que travallan cada hu pel seu compte.

En lo próxim número, ne sabrérem ja bona cosa més.

Y.

Notícies

Oficials

AJUNTAMENT.—Sessió del 26 d' Abril.—(2ª convocatoria.) Reunits cinch concejals baix la presidència del Sr. Boixa, prenser los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes que importan 29'50 ptas.

Declarar pròfugos al xicot Ramón Ramis y Padri y Gayetá Mas y Roca.

Consignar 100 ptas. pera euviar a Barcelona als pobres que no son naturals de Gerona y que han vingut d' aquella ciutat.

AJUNTAMENT.—Sessió del 3 de Maig.—(2ª convocatoria.)—Baix la presidència del Sr. Boixa, se reuniren 6 concejals, prenser los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes que importan total 1.570'70 ptas.

Aprobar la distribució de fondos pel mes de Maig que puja 41.632'74 ptas.

Concedir permís d' obres a don Joseph Pujadas y a don Joseph Portas.

Traslladar á la casa n.º 10 del carrer de las Hortas lo colègi electoral que s' instalava avans en la estació central de electricitat.

Deixar vuit dies sobre la taula lo projecte de reforma de les ordenances municipals.

Deixar vuit dies sobre la taula lo projecte de prolongació, reedificació y ensanche dels carrers des de el Nou á la plaça de Sant Agustí.

Aprobar l' extracte dels acorts pera sa publicació en lo *Bulletí*.

Així com als primers dies de la arribada á la nostra ciutat del nou governador senyor Montaner nos complague rem en fer constar qu' havia donat ordens de fer cessar lo joch, desvergonyidament ensenyorit de la província; axi 'ns correspon era fer constar també que 'l joch no ha cessat, ó si va cessar de moment ha tornat á reprendre ab tot desle les seves tasques. Al dir axó no 'ns referim, com algú

podria presumir, á lo qu' hagi pogut passar y que al present ignorém en les fires de Sa. Creu de Figueres, sino que 'ns referim á altres poblacions. D' una d' elles sabem que tots los dies de mercat s' hi juga fort, y no fà gayres dies se'ns va quedar un amich nostre de que á un seu masover li havien plomat més de centvuitanta duros, ab la circumstancia agravant de que 'ls diners que s' va jugar no eran tots seus, sino que una part devia entregarlos y pertanyian al amich que se'ns quexava. Cridém, donchs, sobre'l particular la atenció del senyorgovernador, y per si no n' hi haugés prou, també la del senyor Marqués de Camps y del senyor Comyn, que per la carta qu' enviaren al Brusí los suposémos ab influència decisiva en la província. No faltaria més sino que ni en aques punt haguesssem guanyat res.

Dijous á la tarda s' varen reunir en lo despach del president de la Diputació provincial de Barcelona, alguns representants de les entitats que deuen designar los vocals pera la Comissió de Codificació Especial Catalana, ab assistència del president de la mateixa D. Francisco Romaní y Puigdengolas; acordanse que aquelles entitats procurin fer recaure los nombraments en personnes entusiastes de les Institucions de Catalunya, y que, ademés, procurin que 'ls individuus que formin la Comissió puguin dedicarse á travallar al objecte pera que ha sigut creada, ja que deu finir la tasca al cap de mitjany. Los reunits varen pregar al president de la Diputació senyor Romeu, que atés á que allí era 'l local ahont s'reunia la generalitat de Catalunya, los hi cedis pera reunir-se en la mateixa Diputació, ahont també podrà haver-hi la oficina indispensable, quina petició patriòtica fou ab gust admesa, accedinti la Diputació de Barcelona.

Per ara, sabem qu' han sigut nombrats pera dita Comissió pel Col-legi de Notaris del territori, D. Francisco Maspens y Labrós y per la Academia de Jurisprudència de Barcelona D. Enrich Prat de la Riba: tots dos amichs nostres y de Catalunya y dels quins se pot confiar per complir com del president senyor Romaní, quedará en lo lloch que li pertoca lo Dret de la terra.

Demà diumenge se celebrarà á Barcelona la festa dels Jocs Florals, honorable institució qu' ha produït en primer terme l' amor y 'l conreu de la llengua y de les lletres catalanes y ab ell lo desvetllament de l' esperit patri de la nostra nacionalitat.

Lo GERONÉS, al associarse de tot cor á la festa, dona la més entusiasta enhorabona als autors lloregats y envia als Adjunts y al Consistori la seva felicitació.

També demà tindrà lloch á Colonia la festa dels Jocs Florals per primera vegada, quina institució s' deu al literat alemany En Joan Fastenrat, molt conegedor de la nostra literatura y mantenedor que fou anys enrera dels Jocs Florals de Barcelona. Hi han enviat richs premis l' Ajuntament y 'l Consistori del Jocs Florals d' aquesta última ciutat y 's diu que serà elegida Reyna de la festa, S. M. la Reyna da România.

Hem tingut lo gust de rebre la visita de L' Olotí que ha reanudat altre volta la seva publicació fà temps suspesa. Desitjém que s' liuri d' entrebancs pera poder travallar ab ardor y constància eu bé de la patria catalana.

Aviat s' inaugurarà á Vilanova una agrupació ó associació catalanista composta de bon nombre d' socis que s' proposa adherir-se tot seguit á la « Unió. » Rebin per endavant lo nostre saludo germanívola.

Fou extraordinari lo nombre de forasters que acudí a Figueres lo dia de Sta. Creu, ab motiu de les fires y festes d' aquella ciutat.

Lo jovent perpinyanés del barri de la estació de la capital rossellonesa, celebrà los dies 25 á 26 del passat abril una vellada recreativa, quina primera part composta de música y poesía se féu en sa quasi totalitat en llengua catalana. Veus aquí alguns dels números de la aludida vellada: Corrandes, vals, per Lluys Pellissier; Barcarola catalana, cantada per Escande, lletra d' En Justí Pepratz; Los fills del Canigó, lletra de Mn. Jascinto Verdaguér, solo de violí per En Glacial, música de Candi; La fira d' Illa, poesía per l' Ablard Assicle, llegida per J. Delpont; A la meua cuyna, per F. B. Boher; Magali, serenata provensal d' En Frederich Mistral, y Montanyas regaladas, coro de guitarras y violins per Joseph Coll.

Molt nos plau que 'ls catalans de França travallin pera la conservació y restauració de la nostra llengua comuna y de la música popular, estrenyen cada dia més los llassos d' afecte y germanor que 'ns unen malgrat les fronteres polítiques y 'ls arreglos de la diplomacia.

Hem llegit á La Veu de Catalunya les declaracions que feu lo senyor Marqués de Camps, diputat á Coris pel districte d' Olot, al esser interveiat per un dels redactors d' aquell periòdic. Fem constar que molt de lo que digué nos agrada forsa, com també 'ns agrada molt de lo que deya en son manifest als veïns del districte d' Olot. Ab lo senyor Camps nos passa una cosa: tant com nos agrada per regla general les seves declaracions públiques parlades y escrites, nos desagrada molt dels seus actes com á persona influyent que intervé en la marxa de la política activa de la província. Obri respecte d' aquesta conformitat ab les seves declaracions, rompi ab conxordes que cap benefici portan al país, fassí que imperi aquí la justicia y no la influència y la recomanació, allunyi dels càrrecs públics y de les oficines als afamats y vividors, y no li regatejarem lo nostre aplouso. Per era, sentim no poder alabar més que les seves paraules.

En pochs dies s' han constituit tres Agrupacions Catalanistas que solicitan l' ingress á la Uniò.

Una d' ellas es a Sans, composta dels elements més va-

liosos d' aquell antich poble y en la que hi entrarán elements del extingit municipi de las Corts de Sarriá y del barri d' Hostafrancs. Componen la Junta Directiva los senyors següents: Dr. Ramón E. Bassegoda, metge, President; Pere Riera, escriptor y propietari, Vis-president; Francisco Vergés, flequer, Tresorer-bibliotecari; Joan Riba, del comers, Vocal, y Enrich Laporta, advocat, Secretari.

Altra agrupació Catalanista s' ha constituit al poble de Sant Andreu de la Barca. La Junta Directiva es la següent: President, Magí Amigó; Tresorer, Andreu Arches; Secretari, Antoni Jansana; Vocals, Alfons Font; Joan Amigó y Francisco Canals.

Y « Lo Somatent », Associació Democràtica Catalanista, en lo carrer del Hospital d' aquesta ciutat, de la que ja parlarém Son President y Secretari respectivament, los senyors: Lluís Riera y Aldavert y Jaume Arquer.

Llegim:

« De no topar ab entorpeiment inesperat, probablement dintre poch temps la hermosa vila de Blanes contará ab un port de refugi per embarcacions petitas. L' encarregat del projecte es l' enginyer de canals, camins y ports don Vicent Salina, qui se'nyor está travallant en los estudis preparatoris.

Aquesta idea, que ha sigut per molt temps lo somni d'auts aquells veïns, serà realisada per una societat particular constituida al efecte entre 'ls fills de la població y forasters que passan los estius á dita vila, per iniciativa y ab la decidida cooperació de bon nombre de socis del Real Club de Regatas d' aquelles ciutats, quins senyors s' han empres aquesta tasca ab lo bon desitj de constituir aquella vila en estació del sport nàutic francès i italià. Lo tràfec marítim y 'ls pescadors d' aquella població y dels voltants poden estar d' enhorabona. »

En la Exposició anual de Belles Arts que va inaugurar-se á París fà pochs dies, cridan l' atenció, segons diu la premsa, dos escultures del artista oloti en Miguel Blay, titulades « La Fé » y « La Esperanza ».

Diumenge passat, 7. se va reunir lo Consell General de la Unió Catalanista en son local del carrer de la Canuda, assistinti gran número de representants de societats, agrupacions y periòdics de Catalunya. Després d' acordarse, á proposta de la Presidència, que constés en acta 'l sentiment ab que s' havia enterat de la mort del digne company de causa é eudiuidu de la Junta Permanent nostre estimat amich D. Jaume Arús, de Vilassar de Mar, se procedí á la elecció de la nova Junta de la Unió Catalanista, que va quedar constituida en la següent forma: President, D. Francisco Romaní y Puigdengolas; vis president, D. Joseph Franquesa y Gomis; tresorer, D. Joaquim Botet y Sisó; vocals, D. Juan Permayor, D. Angel Guimerà y D. Frederich Renyé, y secretari, D. Lluís Marsans.

Ha mort fà pochs dies á Vilassar de mar lo notari d' aquella població D. Jaume Arús y Font, entusiasta catalanista, un dels fundadors de la Agrupació d' aquella vila é individu que era de la Junta permanent de la Unió. Deu hagi acullit la seva ànima en lo cel y envié a tota la seva família la expressió de nostre sentiment.

Durant la darrera setmana d' Abril visità la nostra ciutat lo distingit escriptor D. Gabriel Puig y Larraz, de la Comissió del mapa geològic de Espanya é individu correspondent de la Reyal Acadèmia de la Historia.

La setmana passada contraguerten matrimoni en la capella de Sant Narcís, lo fill de nostre estimat amich lo notari de Banyoles D. Narcís Moner, ab la simpàtica senyoreta de aquella vila dona Maria Busquets, nevada de nostre consoci don Prudenci Xifra. Rebin nostre enhorabona.

A l'última hora hem sabut qu' han sigut nombrats per la Comissió especial de codificació del Dret català, pel col-legi d' advocats de Barcelona D. Joaquim Almeda y Roig, y per l' Acadèmia de Dret, D. Martí Trias y Domenech.

Lo col-legi d' advocats de Gerona nombrarà al catedràtic de la Universitat catalana D. Joan de Deu Trias y Giró, per haver-ho demandat la major part dels col-legiats y compilar ab majoria en la Junta de Govern.

LLIBRES REBUTS

Le Journal des Pyrénées-Orientales. La part literaria del número d' Abril de aquesta revista mensual, dirigida per En Joseph Payret, y que s' publica á Perpinyà, desenvolupa'l següent sumari: *Le Site de Saint-Maurice*, per P. Catala; *Impressions de voyage*, per Gualdric; *Bibliographie Roussillonaise* (continuació), per P. Vidal; *La llebra y'l tortugat*, (faula), per Divis; *De Mirea* (acabament), per J. Capelle; *El Canigó* (noiesa), per Carles Sabaté; *Origines et histoire des rues de Perpignan* (continuació), per J. Guibaud; *Endevinalles*; *C' est l' aurore caline...* (poesia), per F. Sasse; *Lou Parlol de la Guidete* (fragment del acte segon de la comèdia catalana en dos actes qu' acaba de publicar lo collaborador de dita revista que firma Estebanot). Com los anteriors, aquest número va ilustrat ab interessants gravats.

VARIETATS

DE MARCA

Molt deu lo Rosselló al llim. Pere de Marca. Es cert qu' aquest prelat no era natural de la nostra província, mes per ràhol dels treballs que va fer en aquest país, mereix figurar en la galeria de les ilustracions formada pel *Journal Illustré des Pyrénées-Orientales*. Fou diplomàtic; a n' ell denhen la nacionalitat francesa lo Conflent y la Cerdanya. Fou historiye, y 'ls erudits l' admiraven com á l' eminent autor de la « MARCA HISPANICA », à quina font ab tanta freqüència acuden. Fou hagiograf, y son nom es particularment volgit pels Perpinyanès, donchs escrivé, lo primer, un treball sobre 'l bras esquerre de St. Joan Baptista, ara poc motiu de festes brillants en aquella vila.

Pere de Marca nasqué à Gan (Baxos Pyreneus), lo 24 de Janer de 1594. En sa família, noble y antigua, complava els individus qu' se havian distingit en la magistratura. Enriat des de l' etat de set anys al col·legi d'Auch, dirigida pels Jesuites, s' hi feu notar per ses qualitats y per sa adelantada intel·ligència. Acabades les *humanitats*, seguí los cursos de la Universitat de Tolosa, y avans dels vint anys s' havia inscrit com advocat en lo jutjat de Pau. Son talent oratori li valgué'l ser nombrat conseller en lo Consell Superior d' aquella ciutat a l' etat de vint y un any. Lo perdre més esplendorós s' obria al devant seu.

Lo 4 de Juny de 1618 contragué matrimoni ab Margarida de Forques, filla única d' una de les cases més riques y de més nomenada de la capital del Bearn. La seva felicitat conjugal, empero, no fou de durada, Pere de Marca perdé la seva espesa en lo transcurs del any 1631. Aquesta pèrdua crudel l' afectà molt; com a verdader sabi sapigué encolir son dolor ab la soletat y l' estudi. Lo periode de la seva vida comprés entre 'ls anys 1631 y 1640, fóu pera ell una temporada de travalls incessants. Exercia llavors lo càrrec d' Intendent de Justicia.

En aquesta temporada fóu també quan pensà seriament en pendre Ordres. Un tractat de l' EUCARISTIA que escrigué llavors demostra no solzament la seva gran fé, sinó ademés la seva afició als estudis eclesiàstichs, senyal inequivocable de vocació. Dedicà 'ls seus rats perdis a recullir los materials pera la seva *HISTORIA DEL BEARN*, digne costat de la seva futura MARCA HISPANICA.

Com la seva reputació s' anava agrandint eada dia. En Marca fóu nombrat Conseller d' Estat à Paris l' any 1640. Anà a séure's en lo Parlament en circumstancies crítiques. Era l' època en que s' disputava entre jurisconsults y teòlegs la famosa qüestió de les llibertats de l' Iglesia galicana. Sa posició, sa influència, son prestigi li imposaren lo deber de pendre part en aquestes discussions. Compongué fins, ab aquest motiu, una obra titulada: *DE CONCORDIA SACERDOTII ET IMPERII*. Aquest volum impregnat de doctrines liberals, aparegué en 1641. Una nova pena tingüé de sofrir aquest any mateix. Son pare morí à Pau. Aquest contratemps fixà d' una manera definitiva la seva vocació.

Lo Rey lo nombrà bisbe de Conserans; pero Roma s' oposà à la elecció feta per Lluís XIII, per rahó del llibre *CONCORDIA* que la congregació de l' Index acabava llavors de condemnar.

«Ocupava'l trono Lluís XIV, sots la regència de la seva mare, quan Catalunya de més en més descontenta dels Francesos comensava a demanar à Espanya la seva liberació. Aquest radical canvi en les disposicions dels Catalans, fent temer à la Regent la pèrdua de la conquesta mèlhor del precedent regnat, cregué son govern prevenir la nombrant pera aquesta província un alt administrador, que ab lo títol de visitador general, devia ocupar-se exclusivament de la reforma dels abusos atentatoris als privilegis dels habitants..... Aquest visitador general fóu Pere de Marca. (1)

Lo bisbe elet de Conserans permanesqué set anys à Catalunya. Fóu en aquest pays, com diu son biògrafo «un noble y digne representant de França. Los pochs defectes personals desapareixen, sempre y quan se tracta de l' interès del rey y de la grandesa de la patria.» (2)

Per altre part De Marca havia pres la seva situació com un passador. Durant la seva permanència à Catalunya, travallà per aplanir los obstacles que dificultaven lo seu nombrament de bisbe. Tot lo mal li venia de la seva obra posada en l' Index. La refondí per complert y'n donà una edició corregida. La Cort de Roma recompensà aquest acte d' abnegació acceptant lo nombrament real. Era l' any 1648: de Marca se disposà llavors pera rebre les Ordres. Ordenat de prebère à Barcelona lo 2 d' abril d' aquest mateix any, lo 26 del següent octubre fóu consagrat bisbe à Narbona, en la iglesia dels Sants Just y Pastor, per Claudi de Rebé (3). Climent de Bauzi, bisbe de Beziers, y Nicolau Pavillon, bisbe d' Aleth, lo futur campió del Jansenisme en lo mitgdie de França, assistiren al prelat que 'l consagrà.

Tornant à Catalunya passà per Perpinyà, ahont à prechs del Capitoli, administrà als infants de la ciutat lo sagrament de la Confirmació: visità luego Elna y entrà de nou à Barcelona pel mes de novembre.

Malgrat son víu desitg d' esser rellevat de ses funcions de visitador general, hagué de continuar à Espanya tres anys més de passo. A la fi, en 1651, lo novell bisbe pogué reunir-se ab sos fidels Conserans. Ab prou feynes feya un un mes que era en aquesta ciutat, se trobà inesperadament designat pel rey pera l' arquebisbat de Tolosa. Promple sobrevingueren noves dificultats que retardaren l' expedició de les butilles pontificies. Ignacient X no 'ls hi expedi fins al cap de dos anys del seu nombrament pel rey.

La guerra entre França y Espanya anava durant ab alternatives de victories y de derrotes. En Mazarino s' havia traslladat à St. Joan de Luz pera tractar ab lo representant

del rey d' Espanya don Lluys de Haro, y començar les negociacions que conduïren al celebrat Tractat dels Pirineus. Lo cardenal necessitava un home que conegués perfectament los límits y les fronteres dels dos regnes y que pogués, si convenia, apoyar les seves pretensions ab texts y documents autèntichs. Marca era fet exprés pera aquesta missió.

Fóu enviat, efectivament, à St. Joan de Luz, y esfigué present en varies conferencies que s' tingueren junt al Bidasoa, en la illa dels Faysans.

De conformitat à l' art. 42 del tractat dels Pirineus, los nous límits dels dos regnes à Catalunya, devián esser senyalats per comissaris de les dos potències. Lluys XIV encarregà aquesta nova negociació al arquebisbe de Tolosa, donant-li per colega al bisbe d' Orange, Jacinto Serroni. Los delegats francesos reberen l' orde d' anar à Perpinyà pera determinar, d' acord ab los comissionats espanyols, lo lloc y dia en que havien de celebrarse les conferencies.

En una carta que escrigué desde nostre ciutat als delegats espanyols, lo 8 de mars de 1660, En Marca los hi donava à triar entre Ceret, Canet, Illa, Prades y Figueres. Aquesta última població sembla poch aproposit pera una estada bastant llarga: la guerra l' havia mitjà destruïda. No obstant, Figueres fóu lo lloc escollit alguns anys després, en 1665, pera conferencies conseblants. Lo marqués de Mortara, virey de Catalunya, preferí Ceret. En Marca y En Serroni hi comparegueren lo 16 de mars. Los delegats espanyols hi arribaren quatre dies més tard, Fóren D. Miquel Salva de Valgornera, Cavaller de la Orde de Santiago, home de caràcter serio, austèr, quasi trist; y D. Joseph Romeo Ferrer, de Tortosa, poeta à rats perduts, d' humor fàcil y alegre. Sortits de Barcelona arrivaren à Gerona, lo 10 de mars, pera fer saber la seva vinguda. Lo 12 los comissionats francesos respongueren que tot estava à punt. Arribaren un dissape, lo 20 de mars. L' endemà era'l Diumenge de Rams.

Les conferencies se devien celebrar atenentse à la base sentada per Mazarino y estipulada en lo tractat dels Pirineus, de que 'ls munts limítrofes y divisoris dels dos territoris «son los que separan desde la més llunyan antiguïtat les Galies d' Espanya». Calia, doncs, un travall d' erudição difícil y delicat.

J. CAPEILLE.

(Acabarà)

(Trad. del *Journal del Pyrénées-Orientales*.)

SECCIÓ LITERÀRIA

FLORS D' ATMETILLES

(INTIMAS)

La Vall es muda. Entre la espesa boyra
surt à ulladas lo sol
com per besà á la terra, que anyorantho
esgrogueheix... y mor.

*

L' ayre glassat va reunint las fullas
que cahuen del brancam
y empenyentlas suavament, las arrecona
en lo cor de la Vall.

*

Las va acostant allí ahont l' Estiu vessava
son perfum més ayros,
allà ahon descansen fins la Primavera
ilusions y recorts.

*

...Y 'l sol se va enlayrant, sortint à ulladas,
caminant pel cel gris...
La Vall mor, l' Hivern ve,... lo sol no escalfa...

Auy tamdoch la he vist!...

EDUART GIRBAL JAUME.

INTIMA

T' enrecordas d' aquella caminada?
Qu' hermosa era la nit!
Dolsament en mon bras arrepentada
seguiàs ab dalit.

Aparellats també 'ls demés seguian,
á peu, parlant cantant;
en las tartanas los papás dormian,
las mamás... vigilant.

Perqué 't contés, baixet, à cau d' orella
secrets dels meus amics,
me prometias fer que algún jora ella
calmés los meus fatichs;
y avuy, perqué á cobrar me dono ayre
lo dols preu, guanyat bé,
m' he de sentir ;de tú! que só enredayre,
terrayer y tafané!...

M. ROCAMORA.

ANUNCIO JUDICIAL

EDICTO

Por el presente y en virtud de lo dispuesto por el señor Juez de este partido, en providencia dictada en los autos ejecutivos instados por doña Josefa Ríga y Nadal contra don Salvio Turón y Texidor, vecinos de esta ciudad, sobre reclamación de cantidades, se sacan á pública subasta, por término de la ley, y se rematarán á favor del mejor postor, en el dia treinta del actual y hora de las doce de su mañana, en el local de costumbre del Juzgado de primera instancia de este partido, las fincas siguientes:

Una casa situada en esta ciudad y calle del paseo del Cármen, antiguamente sin número, y en la actualidad de número seis, de planta baja, entresuelo y un piso con un huerto á la espalda, de superficie ciento ochenta y nueve metros cuadrados, y linda por la derecha Norte con la calle y camino que conduce á las canteras, por la izquierda mediodía con Francisco Sabater, por la espalda oriente con D. Francisco Detrell, y por el frente poniente con dicha calle Paseo del Cármen. Su valor es el de diez mil pesetas.

Un trozo de terreno con las edificaciones en el mismo levantadas, sita en el término de esta ciudad y afuera de la Puerta del Cármen formando una superficie de quinientos treinta y un metros, sesenta y siete decímetros cuadrados, y linda por el frente norte con el camino que conduce al Parage llamado Vista Alegre y á las montañas de las canteras, por la derecha saliendo; oriente con doña Dolores Barril, por la izquierda poniente con doña Ana Prats y Coll, y por la espalda, mediodía parte con D. Narciso Jubany, y parte con la finca que se dirá. Cuyo valor es de cinco mil pesetas.

Otra porción de terreno, también con las edificaciones en él existentes, de cabida trescientos cuatro metros cuadrados, sita en esta ciudad y afuera de la puerta del Cármen y territòrio llamado Camp del Cementiri, lindante á oriente con D. Narciso Jubany, antes D. José Turón, por mediodía con los herederos de D. Domingo Burgos, mediante un camino; por poniente con D. Narciso Pérez y por norte, con la finca anterior, antes D. Salvador Daniel y más antes con Ana Prats. Valorada en cinco mil pesetas.

Y una porción de terreno solar con las construcciones en el mismo hechas, sita en esta ciudad y parage llamado Camp del Cementiri, en la calle del Cármen, de cabida setenta metros cuatro decímetros superficiales, que linda, al mediodía, con los herederos de D. Domingo Burgos, mediante camino, á la derecha poniente y espalda Norte con D. Narciso Pérez, y á la izquierda oriente con D. Salvió Turón. Su valor es el de mil pesetas.

Las anteriores fincas se subastarán en lotes separados bajo las siguientes condiciones: que para tomar parte en la subasta deberá depositarse previamente en la mesa del Juzgado ó establecimiento designado al efecto, el diez por ciento del tipo de valoración: que no se admitirá postura que no cubra las dos terceras partes del avalúo. Vendrán á cargo del comprador, los gastos de subasta, traspaso, otorgación de escritura, y cuantos gastos ocasionen dicho traspaso: Y que los títulos de propiedad de las fincas se hallan suplidos por las certificaciones del Registro, con lo cual deberán conformarse los licitadores.

El remate podrá hacerse en calidad de ceder á un tercero.

Dado en Gerona á tres de Mayo de mil ochocientos noventa y nueve. — Por mandato de Su Sría. — Fernando M. Casadevall. Habilitado.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del dia 29 d' Abril

Especies	Mesures	Pesetas
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	17'50
Mestall	"	14'00
Ordi	"	9'00
Sébol	"	13'00
Civada	"	8'00
Besses	"	15'00
Mill	"	17'00
Panís	"	17'50
Blat de moro	"	12'50
Llobíns	"	9'00
Fabes	"	13'00
Fabó	"	14'00
Fassols	"	22'00
Monjetes	"	23'00
Ous	Dotzena	00'80

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

- Dissapte 6. — St. Joan ante portam - latinam.
- Diumenge 7. — St. Estanislau.
- Dilluns 8. — La aparició de St. Miquel Arcàngel.
- Dimarts 9. — St. Gregori Nazianzeni.
- Dimecres 10. — St. Antoni.
- Dijous 11. — La ASCENSIÓ DEL SENYOR. Srs. Pons, Eudald, Aveli y Anastasi.
- Divendres 12. — St. Domingo de la Calzada.
- Dissapte 13. — St. Pere Regalat y St. Mús.
- Diumenge 14. — La Mare de Déu dels Desemparats. St. Bonifaci y Sta. Corona.
- Dilluns 15. — St. Isidro llaurador.

Quaranta Hores.

Lo dia 6 en la iglesia de les Beates; dels dies 7 al 13 en la de les Bernardes; los dies 14 y 15 en la de St. Pere.

(1) Henry, Hist. du Roussillon, tom II, pl. 412.

(2) Act. Dubarrat, Hist. de Beaus. en 4^a, Pau, 1891, pl. 98.

(3) Claudi de Rebé arquebisbe de Narbona, es autor d'un Episcopali d'Elna, inédit, conservat en la Bibliot. del Seminari ma-

Guía del viatger en la Comarca

Amer — Estació ferrea. Ferrocarril de Gerona á Olot y carretera de Sta. Coloma á Olot y de Gerona á Anglés á 18 km. de Gerona.

Anglés. — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent á Amer).

Arbucias. — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

Bagur — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Ayguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferretería, quincallería y mercería. — Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

Besalú. — 41 km. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l'última població.

Blanes. — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Alavella. — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termales. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá*. — Cotxes de abdos establiments á tots los trens.

Calonge. — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols á Palamós.

Camprodón. — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadesses.

Cassá de la Selva. — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 km. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiència. — Jutjat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banc d'Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C., en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barrogé y fills. — Fàbrica de sabó á Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguer. — Fàbrica de ciments y cals hidràulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Llurella y C. — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescència per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Saliet i C. — «La Gerundense». — Fàbrica de paper continuo.

Succesors de Pau Cassá. — Gran magatzem de paper pintat pel decor i de habitacions. Gran varietat de motlluras. — Constitució 11.

Hostalrich. — 39 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 km. Carretera de La Bisbal á Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 km. Límit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, e carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

Llagostera. — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y á Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 km. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins á Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 km. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 km. Carreteras á Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadesses y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

Palamós. — 44 km. Estació del Tramvia de Flassá, límit de les carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 km. Ferrocarril fins á Gerona; carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 km. Carretera á la estació de Hostalrich y á Vich. Ayguas acidulo carbòniques.

Sant Pere Pescador. — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Santa Coloma de Farnés. — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. á B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termales.

Torreella de Montgrí. — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyà. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISIÓN

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyias de segurs sobre la vida reunides

Carrer ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.285.908 05 pts. Capitals assegurats des de la fundació de les Cas fins al 31 Dbre 1897. 203.80.352 95 » Pagat per sinistres, pólisses venudes y altres comptes fins igual data. 13.382.881 61 »

Delegat general en la Província

Joseph Coderc y Bacó

Agents en la Capital

Terribi Corominas — Garcés Bledadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antisèptic per evitar les caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Neu de Kola del Dr. Roca. — Tònic neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d'ahorrag.

Vi Todo Tàníc del Dr. Roca.

Vi Todo Tàníc Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l'oli de fetge de bacallà, y de gran utilitat per combatre l'escrofulisme, afecions del pit y reumatisme.

Tots los vins son á base dc Jerez y Málaga legitims

De venda á casa l'autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(anriga del Dr. Ametller)

Cort-Real, 4.—Girona

TOCÓN

PERIÓDICH PORTA-VEU
DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Girona..	1 peseta trimestre	Stranger...	1'50 peseta trimestre
Port.	1'25 id.	Un número sol.	0'10 id.

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línia.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línia.	6'30 m.
S. Aniol y sa línia.	7'00 m.
Estanyol y sa línia.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol	10'00 m.